

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA

ZPRAVODAJ ZNOJEMSKÝCH FARNOSTÍ

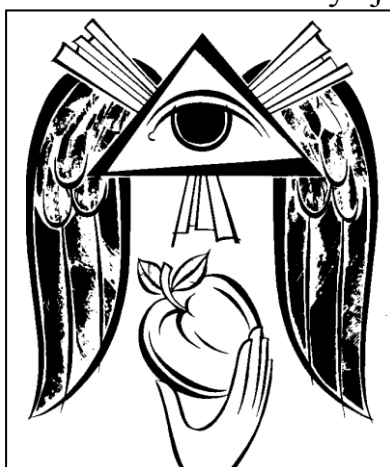
LEDEN 2014

č. 1

DOKUD MÁME ČAS

Na konci minulého roku jsem navštívil jedny známé, které mi Pán poslal do cesty na mém prvním působišti. Byli to manželé velmi slušní, věřící. Paní navštěvovala bohoslužby i ve všední dny a to ráno, cestou do práce, v neděli ji manžel vozil autem, počkal na ni, rád ji posloužil. On byl také věřící, ale dlouhá léta necítil potřebu Božího milosrdenství skrze svátost smíření, ani netoužil po sjednocení s Pánem v Eucharistii. Ve své farnosti a v celém okolí byli velmi známí a uznávaní. Léta plynula... Dostali se šťastně do důchodu, děti neměli, tak si spokojeně užívali. Zapojovali se do různých společenských akcí, manželka nad to ještě podnikala farní aktivity. Až najednou před pár lety manžel utrpěl mozkovou příhodu, po níž ochrnul na pravou stranu. Manželka se mu obětavě věnovala, takže po nějakém čase obnovil chůzi i pohyby ruky. Ale život se rázem změnil. Pán mu dal dostatek času na

přemýšlení. A on uznal svoje omyly a chybné životní postoje. Smířil se s Bohem, kněz mu přináší často Eucharistii, s manželkou se denně modlí Korunku k Božímu milosrdenství i sv. růženec, sleduje křesťanské pořady v rádiu i v televizi...

Když jsme se pomalu loučili, pán se

mi svěřil s upřímným vyznáním, ve kterém vyjádřil velkou lítost nad tím, jak v životě vykonal málo dobra. Plnil si sice svoje povinnosti v zaměstnání velmi odborně a příkladně, s manželkou vycházel málem ideálně, v Boha věřil... Snažil jsem se mu připomenout i jeho služby, kte-

ré mi poskytoval s manželkou po dobu mého působení v jejich farnosti, a nebylo jich málo. No on na to odpověděl: „Ale byl jsem v tom konání dobra málo aktivní.“ V této odpovědi bylo cítit, jak si uvědomuje, že ta léta se nedají vrátit. Ten čas, kdy mohl rozvíjet a projevovat

vnímavost srdce je pryč. Teď jenom utrpení, nemohoucnost a prožívání každodennosti ve svém domě... Jistě i to má před Bohem velkou hodnotu, ale...

Milí přátelé, stojíme na začátku nového roku. A je to velká věc! Nádherný dar! A také velikánská výzva! Abychom měli oči a uši otevřené a srdce vnímavé. Je tolik potřeb, tolik možností, jak nesledovat jenom svoje pohodlí a zájmy, neu-

spokojovat jenom svoje potřeby. Ale také vidět svět kolem sebe. Svět a v něm lidi, kteří potřebují úsměv, milé slovo povzbuzení a uznání, skutek, který ukáže, že to s láskou myslíme doopravdy, skutek, který je poznamenán obětí, mnohdy až do krajnosti...

Takže – dokud máme čas...

o. Quirin OPraem

MĚSÍČNÍ ÚVAHA

Svědomí

aneb zákon jen svou pouhou existencí není zárukou spravedlnosti.

Existuje nějaký ‚vyšší princip‘, než zákon? Co je tímto principem? ...

Každá mocenská garnitura bude samozřejmě tvrdit, že zákon, který je nástrojem jejího vládnutí, je nezpochybnitelný. ...

Zažili jsme situace, kdy byl zákon natolik vzdálen skutečnému právu, že se skutečnou občanskou ctností stalo nikoliv jeho dodržování, nýbrž naopak odpor proti němu. Všichni gestapáci a estébáci se před soudem hájí poukazem na to, že se prostě jen ‚řídili platnými zákony‘. Jsou tedy nevinní? ...

Zákon není svou pouhou existencí zárukou spravedlnosti. V Německu se nacistický režim dostal k moci nikoliv tlakem zvenčí, ale demokratickými volbami. ...

Celý proces okolo vzniku a zažití zákona trvale vytváří prostor pro hledání spravedlnosti v konkrétním případě a bohužel ovšem i příležitost pro mazané právníky, hledající skuliny, kterými lze

spravedlnosti a právu - legálně - uniknout. ...

Důležité je snažit se proniknout k ‚duchu zákona‘, nepostižitelnému pouhou literou legislativního textu. To je snazší v zemích s delší právní tradicí, než je ta naše; my máme zato velké zkušenosti s nedostatečným uplatňováním stávajících zákonů a s jejich obcházením, zvláště v oblastech blízkých politické moci. ...

Existuje nějaká instance vyšší než zákon? Ve jménu čeho se vzepřeli nacistickým a komunistickým zákonům odbojáři a disidenti? Byl jejich odpor vůči zákonům morálně opodstatněný a tedy spravedlivý? Protesty proti nespravedlnosti a nespravedlivým zákonům jsou od antické filozofie až po disidenty dvacátého století vedeny ve jménu svědomí.

Výhrady svědomí vůči uznávaným zákonům a tradicím předpokládají ovšem seriózní zkoumání celé záležitosti a snahu poznat problém v celé jeho šíři. Takto jednající člověk bude ve svých požadav-

cích a úsudcích opatrný, vůči názorům jiných pozorný a přímo dychtivý se s nimi seznámit. Jen sobec a ideolog má ke složitým otázkám ihned po ruce černobílý přístup a prosazuje bezostyšně zjednodušená řešení. ...

Tragickým rysem mravně ušlechtilého přístupu k vážným problémům společnosti je skutečnost, že se nemůže propracovat k vědecky jednoznačným jisto-

tám. Jedná z nutnosti, často pod časovým tlakem, s vědomím možných omylů, kterých se za této situace může dopustit. Nemůže ale nejednat, nemůže mlčet!

Svědomy musí být slyšeno, aby zuřivě dokonalým uplatněním zákona nebylo nastoleno naprosté bezpráví. ...

Petr Kolář

(<http://www.czech-tv.cz/>)

SVATÍ VE ZNOJEMSKÝCH KOSTELÍCH

Kostel Nanebevzetí Panny Marie a sv. Václava - Louka

V dnešním čísle Zpravodaje začínáme se seznamovat se svatými v Louckém kostele. Nejdříve však pár řádků z historie:

Původní románská kaple zde stávala snad již v polovině 11. stol. Při této kapli založil kníže Konrád Ota (od roku 1189 český kníže) se svou matkou Marií v roce 1190 premonstrátský klášter, který se stal jedním z nejvýznamnějších institucí na Moravě a v dějinách Znojma sehrával významnou roli.

Z původního opatského kostela, který byl románskou trojlodní basilikou, se zachovaly jen tři portály, spodní část půlkruhové apsidy a prostorná románská krypta, rozdělená šesti pilíři na dvě lodi. Kostel sám nese prvky všech stavebních slohů až po sloh barokní. Za husitských válek byl spolu s klášterem v roce 1425 zničen, ale brzy zase obnoven. Při kostele se nacházejí zbytky křížové chodby z 2. poloviny 15. stol. Další úpravy se prováděly v 16. a 17. stol., z nichž je pozoruhodná renesanční kaple sv. Šebestiána v patře nad sakristií s oltářem z roku 1580. V dnešní podobě je kostel barokní stavba z 2. pol. 17. stol. V louckém klášteře působil vynálezce prvního uzemněného bleskosvodu Prokop Diviš.

Převzato z Internetu

SV. NORBERT,

biskup a zakladatel řádu. Narozen ve Xanten asi r. 1080; zemřel v Magdeburku 1134; kanonizován v r. 1582; svátek má 6. 6.

V kapli na levé traně

na hlavním oltáři

V pravé lodi kostela

Pocházel ze vznešené rodiny z Porýní a do svých 35 let žil světským životem u císařského dvora, i když měl nižší svěcení a držel řadu obročí. Náhle se však zcela změnil, prý poté, co ho málem zasáhl blesk. Byl vysvěcen na kněze, ale jeho reformní nadšení podráždilo některé xantenské duchovní, kteří ho r. 1118 označili za pokrytce, který káže, ač k tomu nemá oprávnění. Norbert potom odevzdal své statky chudým a vydal se na cestu k papeži Gelasiovi II., který právě pobýval v Languedoku. Papež mu dal souhlas, že smí kázat, kde bude chtít, a Norbert toho hned využil k účinnému působení v severní Francii. Ve Valenciennes se spřátelil s mladým knězem Hugem z Fosses a v r. 1120 začali organizovat komunitu řádových kanovníků v Prémontré u Laonu. Z velmi skromných začátků se komunita rychle rozrostla v řád řeholních kanovníků, nazývaných

podle původního sídla premonstráty. Sv. Norbert putoval a kázal ve Francii a v Německu a r. 1126 byl zvolen za magdeburského arcibiskupa. Diecéze byla ve špatném stavu a Norbert se jí ujal s ob-

vyklou horlivostí. Setkával se s odporem zvláště ze strany laiků, po nichž požadoval navrácení neprávem uchváceného církevního majetku; dokonce mu někdy ukládali o život. V r. 1130 se celým svým vlivem zasadil za papeže Inocence II. v jeho sporu se vzdoropapežem Pierleonem a krátce před svou smrtí byl císařem Lotharem II. jmenován říšským kancléřem pro Itálii.

Během dvaceti let od svého obrácení zanechal Norbert hlubokou stopu v dějinách církve, zejména sestavením řeholních pravidel premonstrátů. V r. 1627 byly jeho ostatky přeneseny z Magdeburku do premonstrátského klášterního kostela v Praze na Strahově, kde jsou uctívány dodnes. Norbertovým atributem je monstrance.

*Převzato z knihy D. Attwater:
Slovník svatých.*

CHARITA

Tříkrálová sbírka 2014

Od 1. do 14. ledna 2014 se v mnoha obcích a městech na znojemském okrese koná již čtrnáctý ročník **Tříkrálové sbírky**. Do Tříkrálové sbírky se po celém našem okrese zapojuje přes 1200 koledníků, asistentů a dobrovolníků. „Nesmírně si vážím všech, kteří se jakkoliv podílí na organizaci a realizaci této celostátní sbírky. Chci poděkovat všem dárcům, koledníkům, asistentům, znojemským skautům, studentům a všem kdo se na pořádání tříkrálové sbírky podílí. Dále děkuji všem starostům obcí a měst Znojemska, kteří se odhodlali do sbírky zapojit, i všem kněžím a duchovním, kteří se jakkoliv svojí pomocí na sbírce podílejí. Tříkrálová sbírka je nedílnou součástí vánoční tradice a poselství dobré vůle, radosti a solidarity, která umožňuje veřejnosti podílet se účinně na pomoci prostřednictvím Charity. Tato sbírka je spojená s vánoční dobou, kdyby si každý z nás měl uvědomit, že jsou mezi námi lidé, kteří potřebují naši pomoc a

sami si pomoci nemohou, lidé kteří jsou vážně nemocní, osoby s tělesným a mentálním postižením, umírající, opuštěné děti aj. Proto otevřete prosím své dveře těmto koledníkům, kteří jsou vyslanci radostné Boží zvěsti, a pomozte svým štědrým darem. Pomoci můžete také prostřednictvím dárcovské SMS zprávy ve tvaru: **DMS KOLEDA** na číslo **87 777** (cena jedné DMS je 30Kč), nebo můžete přispět přímo na tříkrálový účet: **66008822/0800** (SS: 6700 a VS: 777). Svůj příspěvek můžete také předat osobně v sídle Oblastní charity Znojmo na Dolní České 1, ve Znojmě. Podporu této sbírky můžete také vyjádřit sledováním Tříkrálového koncertu, který se bude vysílat v přímém přenosu v neděli 5. ledna 2014 od 18:00 hodin na ČT 1.

Mgr. Ludvík Mihola
koordinátor Tříkrálové sbírky

OBLASTNÍ CHARITA
ZNOJMO

Přejeme všem dárcům, sponzorům, spolupracovníkům a všem, kteří nám jakkoliv pomáhají hodně Božího požehnání a úspěšný nový rok 2014.

zaměstnanci a klienti Oblastní charity Znojmo

DOPIS NEMOCNÝM – NEJEN NEMOCNÝM

Přinést potřebného před Ježíše

Jako dobrý obraz přímluvné modlitby nám může posloužit příběh o

čtyřech mužích, kteří přinesli k Ježíšovým nohám ochrnutého člověka

(srov. Mk 2,2-12). Vynaložili na to nemalou námahu, protože se k Ježíšovi skrze tlačenicí nemohli dostat. Nemocný asi nebyl nejlehčí, když ho nesli čtyři muži. Navíc s ním museli vylézt až na střechu, kus jí odkrýt a spustit ho otvorem dolů před Ježíše.

Je zajímavé, že o víc už se nestarali. Nezdá se, že by Ježíšovi vysvětlovali, co nemocnému přesně je a co s ním má dělat. Prostě mu ho cele svěřili, ať on sám rozhodne, jaké uzdravení dotyčný potřebuje. Vždyť jméno Ježíš znamená „Bůh je spása“ a spásou se v hebrejské bibli rozumí uzdravení v tom nejlepší smyslu slova, uzdravení ve všech myslitelných dimenzích člověka. A Ježíš také začíná tím, co považuje u tohoto člověka v dané chvíli za nejdůležitější: začíná odpouštěním hříchů, tedy uzdravením duchovním. Potom teprve se věnuje jeho nemoci, i když očekávání čtyř mužů se evidentně ubíralo tímto směrem. Z toho však neleze vyvodit, že tohle pořadí je Ježíšův standardní způsob uzdravování. Jindy může být uzdravení těla nebo rozvázání z moci zla prvním Božím darem

člověku, po němž teprve nastane obrácení a s ním i plné uzdravení duchovní.

I v přímluvné modlitbě přinášíme potřebného člověka před Ježíše, který je spása, který je Život sám. A když si uvědomíme, komu jsme potřebného člověka svěřili do rukou, nemusíme se vyčerpávat dlouhými formulacemi a vysvětlováním, co, jak a proč pro něj má Kristus udělat. Vždyť on o tom člověku ví nekonečně víc než my nebo kdokoli z lidí. „Na něj hodte všechnu svou starost, vždyť jemu na vás záleží“ (1 Petr 5, 7), píše s přesvědčením apoštol Petr.

Jak se tedy za potřebné modlit? V podstatě jakkoli, jak umíme. Síla přímluvy nespočívá ve speciálních formulkách nebo postupech, ani v ní nejde o žádné duchovní údernictví. Bůh může udělat divy na základě krátké střílné modlitby (viz Eliáš a Baalovi proroci, srov. 1 Král 18, 20-39). Pro účinnost modlitby je nejdůležitější postoj dětské důvěry a lásky, s níž se člověk modlí.

*Z knihy K. Lachmanové: Síla
přímluvné modlitby*

ROK RODINY

Svátky Boží blízkosti však nemusejí být jen jednou za rok

.....
Vánoce jsou zvláštním svátkem rodiny. Pokud jsme měli to štěstí vyrůstat v dobré rodině, zakoušeli jsme právě v ní poprvé atmosféru lásky. Tam jsme byli milováni a tam jsme se učili milovat, zakoušeli jsme domov. Proto se rádi vracíme domů k rodině, či vzpomínáme na dětství a zvláště na Vánoce, kdy nám byl Bůh tak blízko. Svát-

ky Boží blízkosti však nemusejí být jen jednou za rok, ale každý den. Vždyť Pán Ježíš slíbil, že bude uprostřed nás vždycy, když budeme shromážděni v jeho jménu, v jeho lásce.

Co dělat prakticky, abychom byli doma v Ježíšově jménu a mohli zažít jeho přítomnost?

Mít postoj lásky k Bohu i lidem. Lásky k Bohu znamená, že mám v sobě

pro Boha místo, že na něho myslím, že s ním počítám, mám radost z toho, že je se mnou a dívá se na mě. Milovat Boha znamená chtít ho stále poznávat, objevovat, co se mu líbí a pak mu dělat radost.

Milovat druhé znamená chtít pro ně dobro, mít na ně čas, být pro ně, naslouchat jim a snažit se jim porozumět, vyhovět, pomoci jim, ale taky vyjádřit uznání, pochválit a povzbudit.

To obojí může být někdy těžké a náročné, protože naše já je soustředěné příliš na sebe. Často chceme to, co nám se líbí, co nám dělá dobře. Prosazujeme, co jsme my vymysleli, naše představy a to lepší chceme pro sebe. Láska však vyžaduje odvahu zapřít se, odřeknout si, dát druhému přednost. Milovat druhého stejně jako sebe. Kdo však skutečně miluje, ten dává snadno přednost milovanému před sebou samým.

Zvláště vás manželé prosím v Roku rodiny: prokazujte jeden druhému svou lásku každý den a to tak, aby z vás měl radost i Bůh. Nezastavte se v lásce, ani kdyby to bylo těžké, kdyby vám nestačily síly. V takové chvíli říkejte: Pane Ježíši, já to líp neumím, ale ty to umíš. Já se ti otevírám a ty mě pronikni a miluj skrze mě. Ty se dívej mýma očima. Ty se usměj mými rty. Ty pomáhej mýma rukama. Zvláště, když se zdá, že ten druhý teď nemiluje, doplňte svým příspěvkem společnou lásku o to víc. Když druhému láska chybí, dávejte mu tím víc lásky Kristovy.

Skrze vaši manželskou lásku jste se stali spolupracovníky Boha Stvořitele, když jste dali život dětem. Stejná láska ať vás vede k vytváření svatého společenství, v němž vy i děti zakusíte oblažující Boží přítomnost. To je nejlepší pro

středí pro rozvoj vašich dětí a pro jejich víru.

Stejně tak prosím vás, děti. Mějte rádi rodiče i sebe navzájem. Nechtějte pozornost, lásku či dary jen pro sebe. Buďte jistí, že budete tím šťastnější, čím šťastnějšími uděláte druhé. Čím víc budete milovat Boha a dělat mu radost, tím víc štěstí vám dá on.

Ani malí ani velcí nebuďte smutní, když se to někdy nepovede. Začněte po každé znovu. Umění milovat a žít ve šťastném přátelství s Bohem je veliké umění, které potřebuje jak nadání, tak trénink, jako každý sport či hudba. Nadání milovat mají všichni, kterým se Bůh dal poznat, kterým dal víru. Pomáhejte si navzájem v cvičení lásky a navzájem se povzbuzujte. Jeden druhému buďte trenérem v lásce. Jeden druhého v lásce předbíhejte. Mějte radost, když se druhému daří milovat a nezapomínejte mu ukázat, že z něj máte radost a projevit mu vděčnost a uznání. Pokud se někomu nedaří, buďte trpěliví a umějte nezdar druhého přejít bez výčitek a zarmoucení. Mějte odvahu nedávat přednost ničemu před láskou, protože všechno ostatní bez lásky nemá žádnou cenu. Tak uděláte z vlastní rodiny školu lásky a šťastného společenství. Modlím se za to, aby to nebyla jen školka či základka, ale časem i škola vysoká.

Pokud jste udělali společnou zkušenost s modlitbou, se společným otevřením se Bohu. Pokračujte ve společné modlitbě a přidejte cvičení lásky. Modlitba vás otevírá pro Boha a Boží lásku, kterou si navzájem darujete, umožňuje zkušenost Boží blízkosti.

.....

arcibiskup Jan Graubner
Výtah z vánočního pastýřského listu

INFORMACE – bude vás zajímat

Adresář českého katolického internetu na nové adrese

Od listopadu 2013 mají uživatelé internetu k dispozici novou adresu, na níž mohou získat informace o katolických webových stránkách. Ty jsou na adrese Ambit.simeon.cz řazeny do různých tematických rubrik, aby se tak zájemcům usnadnilo jejich vyhledávání.

Simeon.cz je první křesťanský zaměřený portál pro starší lidi u nás. Jeho hlavním posláním je nabídnout seniorům nejen tematické články a pozvánky na akce, ale také interaktivní spolupráci, vzájemné sdílení a povzbuzení.

Provozovatelem portálu je Diecézní centrum pro seniory Hradec Králové.

Jiří Prinz

AKTUÁLNÍ INFORMACE

Biskupské gymnázium Brno

Pro školní rok 2014/2015 plánujeme otevření dvou tříd v osmiletém gymnáziu a tří tříd ve čtyřletém gymnáziu.

Zveme všechny zájemce na dny otevřených dveří 28. listopadu 2013 od 9:30 do 17:30 hodin 4. února 2014 od 9:30 do 17:30 hodin.

Adresa: Barvičova 85, 602 00 Brno

Spojení do školy: autobus č. 51 z autobusového nádraží Zvonařka; trolejbus č. 39 z Komenského náměstí; trolejbus č. 35 z Mendlova náměstí.

Bližší informace o naší škole můžete najít na adrese: www.bigy.cz; telefon 543 429 130, 543 429 125; e – mail: bigy@bigy.cz

Pout' věřících a kněží na Ad limina do Říma

Poutní centrum Biskupství královéhradeckého připravilo dva zájezdy kněží a věřících s biskupy Čech, Moravy a Slezska na nadcházející návštěvu Říma Ad limina. Věřící i kněží tak mohou vyjádřit jednotu s našimi duchovními pastýři.

<http://tisk.cirkev.cz/z-domova/pout-vericich-a-knezi-na-ad-limina-do-rima/>

Přednáškový cyklus

Jihomoravské museum pořádá 34. Přednáškový cyklus 2014 v Domě umění, vždy ve čtvrtek od 19 h od 9. 1. do 13. 3.. Bližší informace na plakátech. Těšíme se na setkání s vámi.

PhDr. J. Kacetl

MISIE BAVORSKÝCH KLÁŠTERŮ A PATROCINIUM SV. HIPPOLYTA ŘÍMSKÉHO VE ZNOJMĚ-HRADIŠTI

Kdy se objevily na Moravě první kostelíky, odkud přišli první misionáři? Vypovídací schopnost dochovaných písemných pramenů je omezená, též archeologický výzkum může přinést jen dílčí poznání. K doplnění poznání

přispívá jako vědní disciplína výzkum patrocinií a to časovým a teritoriálním rozlišením působení misí, vymezením sfér vlivu církevních a politických center.

Moravané se setkali s křesťanskými misími nejpozději s počátkem fransko-avarských válek a kolem r. 800 vznikaly kostelíky, jejichž tituly neznáme a spolehlivě neurčíme. Písemný údaj zaznamenaný děkanem pasovské biskupské kapituly někdy po r. 1253 o „křtu všech Moravanů“ biskupem Reginharem r. 831 je pokládán spíše již jako pokus o organizování duchovní správy po r. 829, kdy došlo k definitivnímu rozdělení území mezi pasovským biskupstvím a salcburským arcibiskupstvím, jako akt symbolizující a dovršující centralizaci moci do rukou knížete z rodu Mojmirovců. Pasovský biskup na Moravě r. 831 našel křesťany i první kostely.

Pro misie u Slovanů a Avarů byly připraveny především bavorské kláštery v Tegernsee a v Salcburku. 2. Nikajský koncil r. 787 jako podmínku konsekrace kostela stanovil uložení ostatků patrona do oltáře. Klášter v Tegernsee vlastnil ostatky sv. Hippolyta Římského a podle patrocinia tohoto světce lze sledovat misijní působení v Avarii, na Staré Moravě a později v Nitře. Relikvie sv. Hippolyta Ř., patřící v té době k nejprominentnějším, přenesl z Říma kolem r. 756 opat Fulrad do kláštera v Soissons, poté do kláštera St. Denis, na vlastní majetek v Elsasku (St. Hippolyte) a část jich daroval bratřím Adalbertovi a Autkarovi, zakladatelům kláštera Tegernsee, který po vypuzení vévody Tassila III. se již jako královský a nejbohatší v celé říši měl podílet na misích za tažení Karla Velikého proti Avarům a měl značný vliv v nově dobytých územích.

Válečná výprava byla zajištěna z hlediska vojenské strategie i spolupůsobením misie, což naznačuje výskyt patrocinia sv. Hippolyta Ř. v Podunají. Před koncem 8. stol. (asi už r. 791) se

objevuje toto zasvěcení pravděpodobně zásluhou opatství z Tegernsee v nynějším hornorakouském Eferdingu, ležícím západně od nástupního prostoru u Lorchu. Eferding byl důležitým komunikačním bodem a vhodným místem pro shromaždiště vojska. Po r. 791, nejspíše mezi r. 800-828, byla v místě nazvaném po řece Traisma též z kláštera v Tegernsee založena benediktinská komunita s kostelem. V roce 976 bylo toto místo podle přenesených ostatků nazýváno „Traisma ad monasterium Sancti Yppoliti“, dnešní St. Pölten. V této souvislosti se počátek fransko-avarských nabízí jako nejvhodnější období pro translaci relikvie i na znojmské hradisko.

Písemné prameny chybí, zbývá úvaha. Pokud kostel sv. Hippolyta Ř. byl postaven před r. 829, resp. 831, nemohl být vysvěcen pasovským biskupem, ten relikvie nevlastnil. Klášter Tegernsee se stal komendou až za biskupa Hartwiga po r. 840 a ani poté není záznam, že byly do Pasova doneseny. Také St. Pölten-Traisma se stal majetkem Pasova až později v 9. nebo začátkem 10. století. Původní kostel ve Znojmě-Hradišti (*ve své první stavební fázi předpokládaný, nebo dosud hledaný*), písemně zmiňovaný od poč. 13. stol. jako „*Ecclesiam in monte S. Ypolity*“, byl možná založen obdobným způsobem jako benediktinská komunita v St. Pöltenu z mateřského kláštera Tegernsee. Na vysvěcení se mohlo podílet salcburské arcibiskupství, neboť relikvie byly z Tegernsee též přeneseny do salcburského kláštera sv. Petra, v jehož „knize modlitebního bratrstva“ jsou zapsáni prominentní účastníci translace: opat kláštera St. Denis Fulrad, Adalbert a Autkar z kláštera Tegernsee. I salcburský klášter od dob pů-

sobení opata a později biskupa Virgila měl významný podíl na christianizaci Avarů a Slovanů, salcburský arcibiskup Arno osobně doprovázel franské vojsko při válečné výpravě. Tím by se vysvětlil často diskutovaný údaj z legendy sepsané po r. 885 „*Život sv. Metoděje*“, podle něhož Svatoplukovo poselství z r. 873, po „vyhnání německých popů, kteří kuli pikle“, žádalo papeže o vyslání Metoděje na Moravu a odvolávalo se na přijetí křtu Moravanů od svatého Petra: „*Jako už dříve naši otcové přijali křest od svatého Petra, tak i nám dej Metoděje za arcibiskupa a učitele.*“ Moravany jistě nepokřtila misie vyslaná přímo z Říma, ale nejasnou formulací mohla být zastřena misie ze salcburského kláštera „opatství sv. Petra“ a tamního arcibiskupství. ***Nežádali Moravané touto větou, i když asi záměrně ne příliš srozumitelně, pro sebe takové arcibiskupství, jaké měli jejich otcové dříve v Salcburku a nepřipomínali přijetí křtu odtud a nikoliv z Pasova?*** Stalo se tak v bouřlivých dobách otřesů, zrad a úskoků, kdy se Moravané spontánním povstáním rozhodli definitivně pro obnovu státu. V tomto kontextu je třeba hodnotit spolehlivost a dvojsmyslnost písemných dokumentů. Výše citovaná věta Moravanů z legendy „*Život sv. Metoděje*“ o přijetí křtu od sv. Petra zasláná papeži získala právě osobností papeže jako adresáta jiný smysl a vzbudila rozpaky u historiků.

Lze předpokládat, že stejně jako v St. Pöltenu-Traismě, tak i na znojmském hradisku působila benediktinská komunita, jejíž probošt zastupoval opata mateřského kláštera, ať z Tegernsee, nebo ze Salcburku. Předpokládané benediktinské proboštství zde zřejmě zaniklo po ukončení misie, možná s příchodem pasovského duchovního. Rozdíl mezi

misí v St. Pöltenu a Znojmem by spočíval v tom, že zatímco místo na řece Traisen leželo v oblasti politicky a sociálně nestrukturovaného obyvatelstva někdejšího avarského kaganátu zaniklého asi r. 803 a zmítaného následnými povstáními, ve staroslovanském Znojmě našli misionáři již suverénního velmože, ovládajícího významné strategické hradisko. Misie mohla být z výše uvedeného důvodu časnější než v St. Pöltenu-Traismě a mít politický záměr.

Darování relikvie bylo vnímáno jako přenesení blaha a ochrany světce z jednoho raně feudálního státu na druhý a spojováno s uzavíráním smluv různých obsahů, v tomto případě snad dohody o průchodu vojenských oddílů oblastí kontrolované hradiskem směrem k avarským opevněním u řeky Kamp (Chúby) ústící do Dunaje. Mohlo se jednat o spojenectví s velmožem reprezentujícím jen část moravské nobility v době, kdy moc nebyla zcela centralizovaná. Analogii k darování relikvie nacházíme např. v přenesení ostatků sv. Víta získaných pro klášter St. Denis též opatem Fulradem, r. 836 darovaných Saskému vévodství do kláštera Corvey, odkud král Jindřich I. věnoval rámě světce pražskému knížeti Václavovi.

Patrocinia v Eferdingu ze západu, ve Znojmě ze severu a v St. Pöltenu z jihu jakoby ohraničovala hlavní směr tažení vojska podél Dunaje a naznačovala v přibližných obrysech území mezi Enží a Vídeňským lesem, jehož odstoupení před zahájením výpravy Karel Veliký při jednáních s Avary pravděpodobně požadoval. Vhodné je i připomenout, že při tažení r. 791 zahynula na epidemii většina koní a sv. Hippolyt Ř., patron koní a jejich majitelů mohl být vzýván k jejich ochraně. Možná, že relikvie tohoto

světce doprovázela na výpravách Karla Velikého ve válce, kterou označil králův životopisec jako „největší ze všech, které kdy vedl“.

Tak jako svatoklimentské tituly jsou považovány za stopy byzantské misie z druhé pol. 9. stol. patrocinie sv. Hippolyta Římského lze sledovat působení misíí bavorských klášterů a salcburského

arcibiskupství v nově získaných a k nim přilehlých územích východně od říše z přelomu 8. a 9. století. Zsvěcení ve Znojmě-Hradišti může doložit jejich aktivitu i na území Staré Moravy a svědčit o prvních dotecích křesťanské víry u moravských Slovanů.

Slovák Libor

CARITAS IN VERITAS

Láska k pravdě – encyklika Benedikta XVI. (Pokračování)

Čtvrtá kapitola: Rozvoj národů, práva a povinnosti, životní prostředí

48. - 50: Téma rozvoje je dnes těsně spojeno i s povinnostmi vyplývajícími ze vztahu člověka k přírodnímu prostředí. Toto prostředí daroval Bůh všem a za jeho užívání máme odpovědnost vůči chudým, vůči budoucím generacím i celému lidstvu. Věřící poznává v přírodě podivuhodný výsledek Božího stvořitelského působení, který člověk smí odpovědně užívat k uspokojení svých oprávněných materiálních i nemateriálních potřeb. Příroda je vyjádřením plánu lásky a pravdy.

Je nám dána jako prostor pro náš život. Avšak je v rozporu s opravdovým rozvojem, jestliže se příroda pokládá za něco důležitějšího, než je lidská osoba. Stejně tak je nutno odmítnout i přístup opačný, který usiluje o naprosté technické ovládnutí přírody.

Otázky spojené s péčí o životní prostředí musí dnes nutně brát v úvahu i energetickou problematiku. Skutečnost, že některé státy, mocenské skupiny a významné společnosti hromadí zásoby neobnovitelných zdrojů energie, představují vážnou překážku pro rozvoj

chudých zemí. Hromadění přírodních zdrojů, které se v mnoha případech nacházejí právě v chudých zemích, vede k vykořisťování a k častým konfliktům mezi národy i uvnitř jednotlivých zemí. Jejich konečným výsledkem jsou obrovské ztráty na životech, ničení a další úpadek. Stupňuje se stále naléhavěji potřeba morální obnovy solidarity ve vztazích mezi rozvojovými a průmyslově vysoce rozvinutými zeměmi: potřeba celosvětového přerozdělování přírodních zdrojů, aby k nim získaly přístup i země, které je postrádají. Osud těchto zemí nemůže být ponechán napospas tomu, kdo přijde první, nebo logice silnějšího. Člověku je dovoleno odpovědně ovládat přírodu, kterou má chránit, čerpat z ní užitek a také využitím nových technologií pečovat, aby mohla dávat obživu populaci, která ji obývá. Na naší Zemi je místo pro všechny: na ní musí celá lidská rodina nacházet zdroje nezbytné pro důstojný život prostřednictvím vlastní práce a tvořivosti.

Zapsal Ing. Simek

V Tasovicích oslavili „osmdesátiny“ kostela sv. Klementa M. Hofbauera

Již 80 let mají věřící ve zdejší obci možnost navštívit kostel sv. Klementa Maria Hofbauera. Ten byl vybudován na místě rodného domu tohoto světce podle plánů známého rakouského architekta Clemense Holzmeistersa z Vídně a k jeho slavnostnímu vysvěcení došlo 8. října 1933. Při příležitosti 80. výročí od slavnostního vysvěcení kostela proběhly v sobotu 12. října oslavy, které byly zahájeny v 11 h mší svatou v kostele Nanebevzetí Panny Marie. Hlavním celebrantem mše byl P. Josef Michalčík, provinciál Pražské provincie Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele (redemptoristé). Během mše svaté

proběhla dobrovolná sbírka na právě probíhající opravu interiéru kostela sv. Klementa M. Hofbauera a redemptoristé, kteří jsou vlastníky kláštera a kostela sv. Klementa také poděkovali všem, kdo se na opravách kostela podílejí. Po mši svaté následovalo v klášteře redemptoristů pohoštění a vystoupení mužského pěveckého sboru Mužáci. Po obcerstvení mohli přítomní ve dvou skupinkách absolvovat prohlídku nově vybudovaných podkrovních prostor kláštera redemptoristů a interiér opravovaného kostela sv. Klementa. Po prohlídce proběhla v sále kláštera beseda na téma budoucího využití opraveného areálu a akce byla zakončena společnou modlitbou a požehnaním

P. Jiří Šindelář

Jak to slovo přeložit

Apoštol Pavel byl jiným člověkem v době, kdy o Ježíšovi jen věděl (pronásledoval ho), a jiným v době, kdy ho poznal (miloval ho). Svou zkušenost vyjadřuje v dopise Filipánům, kde píše doslova: „Ale v čem jsem (dříve) viděl pro sebe prospěch, to považuji nyní kvůli Kristu za škodu. Ano, vůbec všechno to považuji za **škod**u ve srovnání s oním nesmírně cenným poznáním Krista Ježíše, svého Pána. Pro něj jsem se toho všeho zřekl a považuji to za bezcenný **brak**.“

Je zajímavé porovnávat překlady tohoto dopisu v jednotlivých vydáních bible. Zjistíme, že se různí právě u pojmu **škoda**, který je v některých tex-

tech Nového zákona překládán jako **brak**, jinde slovem **cetka** nebo pojmem **nic**, eventuálně slovem **ztráta**.

Původní slovo, které použil ve svém dopise svatý Pavel, bylo **skibalon**, což do češtiny (zcela jemně) přeloženo znamená **lejno**. Nedivme se proto slušným překladatelům, že váhali, hledali a nechtěli do Svaté knihy vložit doslovný Pavlův výraz. Přesto si myslím, že původní termín je zcela výstižný.

Z výše uvedených důvodů nezalívám našim současníkům, že je jim víra v Boha lhostejná a Ježíšovo jméno je pro ně bezobsažné. Je možné zalívat nám, kteří se titulujeme jako křesťané, že jsme sami ve víře neznalí, až hloupí i lhostej-

ní, a Ježíšovu jménu, před světem vyprázdněnému, nedovedeme dát řádný obsah. Je to tím, že ho sami neznáme.

K tomu si dovolím citovat ještě na okraj slova Tomáše Halíka: „Mnoho lidí se pokládá za ateisty omylem. V zásadě vlastně odmítají karikaturní představy o Bohu a v tom s nimi lze souhlasit. Tyto představy pak omylem pokládají za víru, přitom vyznávají spíše určitý typ agnos-

ticismu nebo vágní náboženskosti, která není kultivovaná tradicí a náboženským vzděláním.“

Nedivím se ani Friedrichu Nietzsche, který řekl, že nemůže věřit v našeho Vykupitele, protože samotní křesťané vypadají tak málo vykoupeně.

*Z knihy M. Kašparů:
Po provaze ke Kristu*

Vyženu Matku Terezu, ale pod jednou podmínkou

Chrám bohyně Kálí v Kalkatě se stal skutečným hnízdem zlodějů, narkomanů a prostitutek. Nedaleko odtud pečovala Matka Tereza o opuštěné a na ulici umírající ubožáky. Úřady jí na to nakonec přidělily právě tento starý chrám.

Když se to lidé dověděli, začali na městském úřadě protestovat:

„Nějaká cizinka chce obrátit chudáky na křesťanskou víru! Požadujeme, aby byla odtamtud vyhnána!“

„Jenom klid, jenom klid!“ odpověděl komisař, „dobrá, slibuji vám, že ji vyzvu, aby odešla.“

Když přišel do chrámu bohyně Kálí, zamířil si to přímo k Matce Tereze. Vedle ní ležel nemocný, z kterého se šířil nesnesitelný zápach. Komisařovi se z toho udělalo špatně. Naklonil se k pacientovi. Při pohledu na tu hrůzu jen polkl:

z ran umírajícího vy lézali červi! Matka na rány opatrně přikládala obklady manganistanu draselného. Obrátila se ke komisaři:

„Jestli se chcete zvlášt' na něco podívat, můžu jít s vámi.“

„Ne, chci si to tady prohlédnout sám,“ odpověděl otřesen. „Nechte mě samotného!“

Po návratu z chrámu řekl těm, kteří řeholníci obviňovali:

„Slíbil jsem vám, že tu ženu pošlu z naší čtvrtě pryč. Dobře, udělám to, ale pod jednou podmínkou: že vaše matky a sestry budou dělat to, co dělá ona. V tom případě ji vyzvu!“

Od toho dne už nikdo nechtěl, aby Matka Tereza odešla.

*Z knihy P. Lefèvre – B. Perrinet:
Nevšední příběhy*

Střední věk má i své kladné stránky

Každý, kdo už má na zádech pár křížků, to zná: náhle člověk přestane věřit, že *jednou* všechno bude

lepší. Mnoho šancí člověk promarnil. Spousta věcí se nám nepodařila! „A to už mám půlku života za sebou!“ Někdy nás

prostě přepadají takovéto znepokojivé myšlenky.

Nedávno jsem se dal během dlouhé cesty vlakem do řeči s jednou ženou, která ke mně brzy pojala důvěru. Už nebyla mladá, nevynikala ani zvláštními znalostmi, ani skvělou vizáží, ale vyzařoval z ní pozitivní postoj k životu. A přitom mi vlastně povídala o samých svých přehmatech.

Právě se rozešla se svým životním partnerem, protože se k ní po celá léta choval pohrdavě. Ten rozchod byl strašný. S úžasem však zjistila, že se jí bez něj žije dobře. V zaměstnání se jí přednedávnem přihodilo, že místo, o které velmi stála, dostala její mladší kolegyně. Velmi se jí to dotklo, ale s lehounkým úsměvem se mi svěřila: „Ranilo to hlavně moji ješitnost a s tím už se člověk snadno vypořádá, ne?“ Nejvíce se však trápila tím, že si myslela, že udělala spoustu chyb ve vztahu ke svým dětem. Svému dospělému synovi prý například neustále radila, jak si má zařídit život – až toho měl dost a přestal si s matkou

telefonovat. „A přitom jsem totéž strašně nesnášela u své vlastní matky,“ řekla mi. Proto se nyní rozhodla svého syna navštívit. „Abych ho zase jednou pěkně objala. Měl by přece vědět, jak moc ho mám ráda. Nechci to odkládat, protože v mém věku už člověk před sebou nemá zase tolik času.“

Dříve než jsem své spolucestující stačil říci, jak moc obdivuji její životní postoj, ta žena vystoupila. Mnoho věcí jí nevyšlo, ale z každé situace si přesto dokázala odnést něco pozitivního: naučila se umět být sama, zvítězit nad svojí ješitností, bezpodmínečně milovat. Myslím, že toho všeho lze dosáhnout pouze díky přibývajícím životním zkušenostem. Když se do toho pustíme, můžeme uprostřed života navzdory mnoha neúspěchům učinit pozitivní bilanci. Nemáte k tomu odvalu? Nemusíte se do toho pouštět sami: vždyť Bůh již dávno zná vaše silné stránky a pomůže vám je objevit.

Z knihy N. Wolfa: Prokletý mobil

KAMÍNKY

Svazek přátelství nebo lásky neposilují velké dary, ale projevy malé, stále pozornosti.

Primo a Renate-Louise Maioli, Miluji Tě!

Seděly jsme s Růženkou a Dádkou v naší oblíbené cukrárně a vedly jsme holčičí řeči. Probraly jsme šatníky, poradily jsme se o kosmetice, zasmály se příhodám našich dětí a také několika svým trapasům. Nakonec jsme jako vždycky skončily u našich manželů. Jsou to nejdůležitější lidé našeho života.

Dádinka se potřebovala svěřit. „Podívejte, holky, co jsem dostala,“ chlubila se nám. Povytáhla si rukáv halenky, abychom lépe viděly a mohly obdivovat. Její zápěstí zdobil krásný zlatý náramek. „To mi daroval Bob,“ podotkla. To ale nemusela říkat, protože o jejím věčně nepřítomném manželovi a jeho drahých dárkách jsme věděly. Nahrazoval jimi svou

neustálou nepřítomnost a vyjadřoval tak manželce svou lásku. Náramek byl opravdu nádherný. Musel být strašně drahý. Růženka pokyvovala hlavou a zasněně pravila: „Taky vám něco ukázu.“

Chvilí štrachala v kabelce a vytáhla kamínek. Obyčejný malý narůžovělý kamínek.

„Co to je? Co to máš?“ ptaly jsme se zvědavě. „To je dnešní dárek od mého Tondy.“ „Jak to, dnešní dárek?“ vyzvíдалy jsme. „Skoro každý den dostávám od Tondy nějakou maličkost. Větvičku, list,

kamínek, malou čokoládičku, třeba jeden bonbón ... a tak.“

„Jé,“ povzdechly jsme si svorně s Dádinkou, „to je hezký.“ Hleděla jsem na malinký kamínek položený na stole mezi talířky a šálky od kávy a přemýšlela o hodnotě věcí. Co má větší váhu? Co vyjadřuje větší lásku? Kamínek a zlatý náramek, každé na jedné misce vah. Nedovedla jsem se rozhodnout. Ale Dádinka to udělala za mne. Řekla: „Víš, že bych to s tebou vyměnila?“

O darech s Hanou Pinknerovou

FARNÍ ŽIVOT

PRAVIDELNÉ AKCE

- Každý den v 7 h u **Mnišek dominikánek je mše svatá** s možností účasti věřících. Vstup klášterem Dolní Česká 1 do 6.55 h. V kostele u sv. Kříže ranní mše sv. v 6.45 h nebudou.

- Každou neděli při mši sv. v 9 h u sv. Mikuláše je během kázání **program pro malé děti** s katechetkou na faře.

- Každou neděli po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19.30 h **adorace**.

- Každé pondělí od 15.45 h na faře u sv. Kříže u dominikánů se koná **setkání aktivních členů Mariiny legie**.

- Každé pondělí před večerní mší sv. u sv. Kříže u dominikánů je **modlitba růžence za mír**.

- Každé pondělí v 19 h na loucké faře **pravidelné modlitby maminek**.

- Každé úterý v 19 h na faře u sv. Kříže **zkouška chrámového sboru**.

- Každé druhé úterý v měsíci od 16. h do 17. h v kostele sv. Kříže **adorace za ochranu nenarozeného života**, (v zimních měsících ve farní kapli)

- Každou středu od 9 do 12 h na faře u sv. Mikuláše **setkání dětiček a jejich maminek**.

- Každou středu v 18. h na faře v Louce je **mše sv. pro děti a mládež**.

- Každou středu po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19 h **adorace**.

- Každý pátek v 17 h u sv. Jana Kř. u kapucínů **mše sv. po celý školní rok**.

- Každý pátek v 8 h u sv. Hippolyta na Hradišti mše sv. (ve středu v 18 h mše sv. zrušena).

- Každý pátek v Louce na faře v 19.30 h **mše sv. s mládežnickými zpěvy a katechezí**; po mši sv. volné povídání ve společenství; jsou zváni všichni, zvláště mladí lidé.

- Každou sobotu v 9 h v **pensionu na Vančurově ul.** ve společenské místnosti mše sv.

- Každou sobotu v 14.30 h v **Nové nemocnici** mše sv. v prostorách odd. 130, vedle prodejny novin v 1. poschodí; vchod do nemocnice pro návštěvy; příležitost ke sv. zpovědi; možnost přinést sv. přijímání na pokoj; tel.: 736 523 600.

PŘIPRAVUJE SE

- 29. 12. Svátek Svaté Rodiny – **obnova manželských slibů.**

- 1. 1. v 18 h v louckém kostele mše sv,

- 2. 1. ve 20 h u sv. Mikuláše **adorace** před l. pátkem.

- 3. 1. **první pátek** od 15 h adorace a sv. zpověď v kap. kostele.

- 4. 1. **první sobota** v 17 h měsíční pouť v Hl. Mašůvkách, autobus ze Znojma v 16 h; mši sv. celebruje P. Wascinski z Tasovic.

- 5. 1. při nedělní mši sv. u sv. Mikuláše v 9 a u sv. sv. Alžběty v 11 h **žehnání vody**, křídy, kadidla a zbožných předmětů, které je možno si přinést.

- 6. 1. **Slavnost Zjevení Páně** mše sv. v 8 a v 17 h v kapucínském kostele; v 18 h u sv. Kříže svěcení vody, křídy, kadidla a zlatých předmětů.

- 8. 1. v 18 h v Hnanicích v kostele sv. Wolfganga vánoční koncert Znojmského komorního orchestru pod vedením W. Türka.

- 12. 1. **Svátek Křtu Páně** – mše sv. jako v neděli; končí vánoční doba.

- 12. 1. končí v louckém kostele výstava betlémů a vánočních pohlednic.

- 19. 1. v 15 h **měsíční modlitba** v Popické kapli, pěší odchází z Kraví hory ve 14 h.

- 26. 1. v 16 h ve sboru Adventistů na Veselé ul. – společná **ekumenická bohoslužba** křesťanských církví ve Znojmě.

- 1. 2. První sobota – v 17 hod v Hl. Mašůvkách **měsíční pouť**, svatoblažejské požehnání. Autobus ze Znojma v 16 h.

- 2. 2. **Svátek Uvedení Páně do chrámu – Hromnice:** mše sv. jako v neděli s žehnáním svící - hromniček.

- 3. 2. **Sv. Blažeje** – mše sv. v 8 h v kapuc. kostele, u sv. Kříže v 18 h **svatoblažejské požehnání** na ochranu před nemocemi krčními a všelikým jiným zlem.

- 6. 2. ve 20 hod u sv. Mikuláše hodinová **adorace** před l. pátkem.

- 7. 2. **První pátek** – od 15 h adorace v kap. kostele a sv. zpověď.

- 7. 2. v 19.30 h v Kulturním domě v Kuchařovicích (Znojmská ulice 207) Farní ples. K tanci a poslechu bude hrát skupina Víkend Hostěradice. Bližší informace na plakátcích a na www.farnostprimetice.cz/ples

Betlém v kostele sv. Mikuláše je přístupný denně 9,00 – 19,00 h

---

Nejlepší způsob sebepoznání je pokus pochopit ty druhé

A. Gide

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Dolní Česká 3. Kontakt. adr. redakce Ing. Kania Jindřich, Pražská-Sídl. 6/F, 669 02 Znojmo. Mail kaniajindrich@volny.cz
Registrováno OÚ Znojmo pod č. 37102291. Pro vnitřní potřebu farností Znojma. Za obsah článku odpovídá autor; příspěvky nejsou stylisticky upravovány; Názory autorů nemusí být totožné s názory redakce. Vychází 10× ročně (mimo prázdniny). Uzávěrka 20. předcházejícího měsíce. Doporučená cena 5.- Kč. Tisk Tiskárna Wega, Znojmo

---